

Pacific Herald.

For kaldet. The Lutheran University Herald.

No. 5.

Parkland, Wash. Jan. 9, 1895.

No. 1

Forord.

Vort Blod drager nu ud blandt Folk under en anden Titel, i en anden Skikkelse og for en Del med et andet Indhold end før. Bladets Hovedformaal vil dog fremdeles være de samme, nemlig at arbejde for at bygge og befæste Guds Kirke, saa langt dets Evner rækker. Den her oprettede Skole vil naturligvis blive hyppigt omtalt, forhaabentlig i hvert Nummer. Denne Skole maa jo af alle Menigheder herude betragtes som en meget vigtig Hjælper i Missionsarbejdet paa Vestkysten; og dens Betydning i den Henseende maa stige mere og mere jo længere, det lider. Da nu Pacific Herald nærmest maa betragtes som denne Skoles Organ, saa er det klart, at vi gennem dette Blad vil søge at gøre Skolen bekendt for saa mange som muligt og søge at saa saa mange som muligt til at bestage i Skolens Arbejde og Byrder.

Saa har vi den indre Mission i dette vidstrakte Distrikt. Den trænger ogsaa til en Talsmand, og det er vort Haab, at Herald ogsaa her maa saa udrette lidt godt. Vi haaber, at baade Prester og Menighedslemmer i denne Henseende flittigt vil hjælpe os for at ved at indsende Beretninger fra de forskjellige Dele af Missionsmarken. Al vi herefter kommer til at optage endel verdslig Læsning og verdslige Nyheder vil neppe støde Nogen. Et kristeligt Blad kan jo ikke vanhelliges derved mere, end en Kristen bliver vanhelliget ved, at han, medens han er i Verden, maa befatte sig med forskjellige verdslige Gjøremaal.

Hvor godt Bladet kommer til at blive, faar Tiden vise. Arbeidskraften er ringe og Døgtigheden vel endnu ringere; men flere har lovet at hjælpe, og enkelte har allerede rigelig holdt sit Løfte; saa faar enhver gjøre, hvad han kan, mere kan vel ingen vente. Hermed Gud besalet.

Gjæster og Børn.

(Indsendt.)

Det er som Regel meget behageligt at være Gjæst i et Hus. Som Gjæst bliver man nemlig vist for Forekommenehed og trakteret med det bedste, Huset eier. Man gaar ind og ud, som man vil og behager; man har ingen Pligter eller Byrder ligeoverfor sin Vært, naar ikke til Regnskab for, hvad man siger eller gjør, har blot at opføre sig anstændigt, naar man er sammen med Værten og Husets Folk.

Underledes er det at være Barn i Huset. Børnene har ikke blot Rettighed i Huset og nyder af dets Goder, men de har ogsaa sine Pligter og maa bære sine Del af Husets Byrder. De har ikke Frihed til at gaa og komme, naar de vil, men maa reise sig efter Husets Regler og Forskrifter. Heller ikke kan de gjøre, som de behager udenfor Huset, men det forlanges af dem, at de opføres sig saaledes, at de ikke bringer Skam og Værdere over Huset, men paa en værdig Maade repræsenterer det, saa det kan beholde sit gode Navn og Rygte.

Anvendes nu disse Sandheder paa vor Tids Kristendomsbetjendere, saa findes mange som vil gjerne være Herrens Gjæster, men ikke Børn. Det er saa behageligt og letvindt at kunne betragte sig blot som Gjæst i Guds Kirke. Som saadan bliver man a lidt vist for Forekommenehed baade af Prest og Menighedslemmer, især er dette Tilfældet paa Steder, hvor der er Menigheder tilhørende to eller tre forskjellige Samfund, thi alle vil gjerne vinde Gjæsten for sig. Som en saadan Herrens Gjæst kan man gaa i hvilken Kirke, man finder sig godt og saa ofte, man vil. Man er altid velkommen, og alt er frit. Ingen Forspligter hører paa en; man er ikke hørt siebt for at blive overrent af træsterne og læret for Penge. Træster man en ministeries Forretning udført, saa er det en Dollar, og det er overkommeligt, Betslaget med alle Parter beholder Herrens Gjæst best ved lunt men bestemt at kritisere og reprimere lidt. Gjæsten ved, at det behager altid rette Bedkommende af en upartist at høre, at han har afsluttet at udvære paa Modparten. Det er saa godt at kunne sige og gjøre, hvad man vil, uden at kunne drages til Regnskab. Ingen kan tiltale en for hans Handlinger, man har ikke bundet sig ved nogen Regler eller Forskrifter. I Sandhed, det er behageligt blot at være Herrens Gjæst!

Noget ganske andet er det at være optagen som Barn i Herrens Hus. Husets Børn har vistnok store Rettigheder. Være det, at være optaget som Barn i et saadant Hus, hvor Herren regjerer, er jo noget stort, endfænge at kunne nyde af alle Husets Goder og Biddensæde. Men som Barn har man ogsaa mange Pligter paa sig, og meget Arbejde at udvære, efter som Ens Evner og Kræfter strækker til. Man har bundet sig til Husets Regler og Forskrifter, og de maa efterleves. Det gaar ikke an at staa ledig ligeover for Husets mange Gjøremaal. Enhvert Barn maa tage sin Del, forat ikke Byrden skal hvile for tungt paa de andre af Husets Børn. Men det koster Opafretelse, Røje og Penge. Saa har et saadant Barn af Herrens Hus ogsaa stort Ansvar for, hvorledes det opfører sig udenfor Huset. Det ved, at ethvert af dets Strid bevogtes; det ved, at der kræves af det, at det skal vandre ærbart og uskuffeligt for Verden, at ikke Skam og Værdere skal bringes over Huset eller Husets Lemmer forarges. I Sandhed, det er ikke saa let at være optagen som Barn i Herrens Hus. Men saa har Børnet, hvis det er "ægte", jo rigtig nok ogsaa det Løfte, at det skal indgaa til sin Herres, Glæde, naar Arbejdsdagen er forbi.

Men Gjæsten—! ja ham vil det nok ikke gaa bedre, dersom han ikke er og bliver andet end Gjæst, end det gif hin ved Kongesønnens Bryllup, som ikke havde Bryllupsfejringen paa, da Kongen kom ind.

Dans.

I Seattle er en Mrs. Lydia Seyton nylig død i en ganske høi Alder. Hun var fød i 1799.

I sit 35te Aar blev hun en Kristen og døbt. Strax derefter besøgte hun en Dans, som hun havde været svært glad i. Denne Gang blev hun greben af en alvorlig Anklage i sin Samvittighed over sin onde Wandel. Dybt bevæget forlod hun Salen og besluttede at arbejde for Guds Rige.

Sandheden seiver.

(Indsendt.)

Da jeg første Søndag i Advent var paa Vejen til Kirken, mødte jeg en liden blig udseende Mand, som bli men høflig spurgte, om det var Past. R. N. Ja, han havde da hørt, at jeg var lutherisk Prest og kunde tale Tyisk, og han vilde derfor saa gjerne saa en Samtale med mig paa Tyisk, da han kun daarligt kunde tale engelsk. Dertil var jeg naturligvis straks villig. Da jeg nu stode at Manden var bedrøvet og nedtrykt og syntes lidt ængstelig for at saa frem hvad der laa ham paa Hjerte, spurgte jeg ham deltagende, hvad det da var som han søste at tale med mig om. Han svarte da, at det var huslige Gjenordigheder og Befyringer til Taarene i Øinene den undertrykte smerte som derved gav sig tilkjende forstod jeg, at der foregik en heftig Kamp i Sjelen, udspurgte jeg derfor atter deltagende hvad det da var for huslige Gjenordigheder, som var tilstødt dem. Han meddelte da følgende: Han og hans Hustru var kommen i Sjælens og Ansættelse. De var begge født og opvokset i den katolske Kirke og var fra Østerrige, men havde levet en del Aar i en af Distrikterne indtil de for lidt over et Aar siden var komne hertil Kysten. Der sit var de komne i Berørelse med nogle tyiske Lutheranere En af disse havde givet dem en Bibel, og ved Læsning af den, og ved Omgang med disse Lutheranere og ved at besøge deres Kirke, var dengang komne til den Overbeviining at den lutheriske Kirke var den rette. Men nu for et Par Dage siden havde hans Kone tilfældigvis stød sammen med en katolsk Prest hos en af Naboerne. Presten havde da, straxt han hørte, hun var tyisk, begyndt at examinere hende; og da hun ikke kunde lye og ikke havde Mod nok til at afvise hans paatrængende Spørgsmaal, fandt han snart ud at de var bleve ægteviede af en Fjendsdommer, havde ladet to af sine Børn døbe af en lutherisk Prest, og var saa godt som gaaet over til den lutheriske Kirke. Da Presten hørte dette for han bestarctet op, slog Hænderne sammen rystede paa Hovedet og udbrød: Al! Al! saa d y b t, saa d y b t faldne, at I endog er bleve Lutheranere! Han foreholdt hende nu med strenge Ord, at de skulde gjøre Bod for sine straffelige Sunde lade sig vie om igjen saa sine to Børn omstøbe af ham og siden gjøre hvad Kirken paalagde dem forat sone for sin Vrede og saaledes komme tilbage i den eneste sande saliggjørende Kirkes skjød, ellers vilde de blive fordømte.

Herover var Mrs. Hustruen bleven fortraklet og havde ment, at det var bedst de gif tilbage til den katolske Kirke igjen. Han selv var ogsaa begyndt at blive urolig og kommen i Tvivl. Endnu værre var det blevet, da Presten igaar havde sendt Bud til dem, at han idag, Søndag, skulde have Gudsjeneste hos nævnte Nabo, og at de nu skulde komme og kriste sine

Sunder Herover var Konen bleven mere anfægtet og havde ment, det var bedst de gif. Hans egen Samvittighed var ogsaa bleven mere besværet, og han havde en Stund været noget i Tvivl om hvad han skulde gjøre. Ved Konens Sammenstød med Presten havde han straks, samme Dag opsløt en tyisk Lutheraner en fire Mil fra sin Hjem for at blive veiledet. Denne havde henvist han til den norske lutheriske Prest i Byen. Og da han nu frugtede for, at den katolske Prest skulde komme til deres Hus, naar ikke de kom til hans Gudsjeneste, og derved bringe endnu større Forvirring, og da han „ikke gjerne vilde æde i sig igjen, hvad han engang havde udspøet“, saa havde han fattet den Beslutning at opsøge den lutheriske Prest i Byen for at blive bedre undervist i den lutheriske Kirkes Lære.

Vi var nu komne til Kirken, og da der kun var nogle Minutter igjen, til Gudsjenesten skulde begynde, bad jeg Manden overvære Gudsjenesten, saa skulde vi tales nærmere ved efterpaa.

Da Gudsjenesten var forbi; bad jeg ham følge med hen til til en Familie i Byen, som havde indbudt mig til Middag. Han fortalte nu mere omstændelig, hvorledes det var gaaet til, at han var kommen i Berørelse med Lutheranere. „I den katolske Kirke“, sagde han, „bliver vore Hjertter fra Barndommen af fuldt med Had til andre Kirkesamfund, og da især den lutheriske Kirke. Det bliver os indprentet, at vi skal sty og sty dem som en Pest fra Helvede og Djæveleræk. Da jeg nu kom til Amerika, fortalte han, trof jeg en Barnbomsven, som var kommen i Tjeneste hos en tyisk Lutheraner. Han fortæller mig dette, og siger til mig: Du ved, at vore katolske Lærere opførte os til at hade Lutheranerne, men hvor underlig berørt er jeg ikke bleven ved at finde disse Lutheranere at være oprigtige, hjertelige kristne, der ikke ved det Gode, de skal gjøre mig. En saadan venlig og hjertelig Omgang kunde jeg ikke modstaa. Jeg begyndte at læse Bibelen og ved Siden deraf nogle lutheriske Tidsskrifter og gif flittig i deres Kirke. Jeg fandt Sandheden; mit Hjerte smeltede og jeg er nu Lutheraner. Gud være Tak og Pris!

„Gennem denne min Ven, fortalte han videre, blev nu ogsaa jeg og min Hustru, overbeviste om, at den lutheriske Kirkes Lære er den rette efter Guds Ord. Min Mand, hos hvem min Ven tjente, forærede ogsaa os en Bibel.

Paa mit Spørgsmaal, om han aldrig havde sret en Bibel i Østerrig, svarte han Jo. Hans Fader havde kjøbt en engang af en engelsk Kolportør. Men han havde ofte som Gut sret og hørt sin Fader lægge den fra sig med de Ord, „Vi forskaar det saa nu ikke alligevel. Det er kun Presterne, som vilkaar den.“ Forresten kaldtes den altid Kunt sagde han han. Jeg spurgte ham nu videre, om han aldrig havde hørt Tale om Luther i Østerrig: „Jo, men især lidt. Han mindedes dog, at Presten engang i en Prædiken, havde sagt, at Luther paa

sin Dødsfæng var gaaet tilbage til den katolske Kirke og død som Katholik men spiede han til, "det har jeg siden fundet ud ikke var sandt ved at læse en Beretning om Luthers Død i et Blad, som kaldes "Die Abend Schule (Aften skolen) og som jeg fik laane af hin Mand der gav mig Bibelen. Herat hyste jeg da streg, at det var tydske Missioner, han var kommen i Berørelse med.

Da jeg nu spurgte ham, hvad det var i den katolske Kirkes Lære, som især syntes at være anstændig for ham, svarede han, at det især var denne "Genugthuelse" (Nølgjøren) eller de gode Gjerninger, som den katolske Kirke efter Skriftensaalst paalagde for at forson Gud. Han havde aldrig drøvet om at faa rigtig Fred i Samvittigheden. Han maatte et id mindes hvorledes han saa ofte havde hørt sin Moder under Suk og Taarer fortælle, hvorledes hun engang som pige paa et Sted, hvor hun tjente, havde været Vidne til, hvorledes en gammel Kone paa sin Dødsfæng i Fortvivlelse Sang paa Gang havde raabt: "O, om jeg nu vidste, om jeg havde gjort gode Gjerninger nok! o, om jeg nu var vis paa, at blive salig! o, var jeg nu bare vis paa, at Gud var mig naadig!" Dette havde han aldrig fundet glemme, og naar han havde undersøgt sit eget Forhold til Gud, havde han fundet, at det var omtrent som hin fortvivlede Kones. Han havde heller aldrig kunnet finde nogen Trøst i de afsløede Helliges overflødige gode Gjerninger, som den katolske Kirke paastod, den sad inde med og nu kunde uddele til de Gjerlevende."

(Sluttes.)

Fra Stillaguamish, Wash

Julen med sine Glæder og tilbørlig vel ogsaa med sine Sorger er nu over, og det tager et helt Aar før den kommer tilbage. Her i Omegnen er Alting temmelig stille og liden Rørelse i af Forretning. Men uagtet de knappe Tider, har her dog været lidt Udspredelse og navnlig lidt Juleglæde især for de Unge, da vi nemlig har haft tvende prægtige Juletræer. Et ved Norman og et andet i Stanwood.

I Norman holdtes Festen den 2den Juledags Aften, og det rummelige Skolehus var fyldt indtil Trængsel. Sangforene baade fra Norman og Stanwood under Ledelse af Pastor Foss glædede Forsamlingen med sine velskattede Præstationer. Sang, vorelsvis fra de tvende Sangfore med Deklamationer, dels paa Norsk og dels paa Engelsk gjorde, at Aftenen svandt meget hurtigt. Pastor Foss holdt en Tale fornemmelig henvendt til de Smaa, hvori han mindede om Julens Betydning og om at Synet af det herlige Juletræ med de mange Gaver paa skulde minde om Gam, som i Arvben laa, og, som har sagt om sig selv: "Jeg er Vintret, I ere Grenene." Han viste dem Nødvendigheden af at blive gode frugtbarrende Grenene paa deite sande Vintret, hvori de allerede i Daaden vare indpodede. Efterat Juletræet var høstet, og Børneansigterne vare lutter Smil, blev ogsaa de Børne betænkt med Candy, Wobler, Kage og Kaffe. Alle Tilstedeværende bleve trakterede og særlig de, som havde lang Vej hjem. Tilfælsningen og Programmet var meget godt og Gjenneførelsen deraf særdeles helbig; men det var ogsaa lagt i Hænderne paa en Komittee bestaaende af dygtige Folk nemlig de Herrer E. Præstli og Mr. Engdal samt de to Miss Andersons, Sophia og Cathrina. Det er saa hyggeligt at se paa, naar alle, de Rige og de Fattige, behandles ligedan uden Børnsansættelse, saa der ikke skal særskilt Omfarg og Op-

vartning til den, som kommer i et stinnende Klædebon med Guldring paa Fingeren.

Paa 3die Juledag havde Stanwood arrangeret sit Juletræ i den norske Kirke. En Uagfuru hvis Top berøste Kirkens Hvælving, prydet med Lys og Julegaver prangede herligt i Baggrunden medens Kirken var pakket med Sidsende og Staaende, hvoraf mange Amerikanere. Efter Fættale af Past Foss, og mellem Deklamationer af Skolebørnene samt en Tale paa engelsk af Dr. Fenson lyd ogsaa her de herlige Julefange vorelsvis af Stanwood og Norman Sangforeninger, som begge ere skønne Venner paa de herlige Gaver, som vor norske Ungdom besidder, naar den blot bliver bragt til Live. Past Foss fortjener megen Paakjendelse for den Flid og Dygtighed, hvormed han har ledet disse Sangforeninger, naar saadanne Resultater opnaar i saa kort en Tid, som han har været deres Instruktør.

Efterat de forskjellige Gaver, som Forældre havde betænkt sine Børn med eller en Ven den Anden, samt Candy og andet Gøtteri var uddelt drog Forsamlingen hjem hver til sit med den Overbevisning, at man havde haft en meget hyggelig Aften.

En af de store Gøder som saadanne Tilfælsninger især med sig er, at det giver Ungdommen en Anledning til at omgaaes hverandre paa en sømmelig Maade istedetfor at ty til ugudelige Bakker og flette Selskaber. X.

Willamette Valley, Oregon.

Willamette Valley, som ligger i vestre Oregon mellem Cocabjergene og Rystbjergene, er en overmaade frugtbar Landstrækning med et udmærket behageligt Klima baade Vinter og Sommer. Og det er underligt, at Standinavnene ikke i større Maalestok, end hidtil er skeet, har fundet Veien hid, da der dog ganske vist ikke er noget Sted i de forenede Stater, hvor Naturen og Klimatet er saa hjemligt for dem, som netop her vestenfor Bjergene. I de senere Aar har dog Strømmen især af Norske begyndt at gaa vestover for Alvor; og endnu meget større vilde den vistelig have været, efter de mange Forespørgesler at dømme, som kommer om Land og Klima og overhovedet Forholdene herude, hadde ikke de haarde Tider sat en Stopper for. Til Silverton har der dog været og er fremdeles en stadigt tiltagende Indvandring af Norske. Omkring Silverton ligger ogsaa flere andre Steder, som ogsaa er meget af det bedste Land, som findes i det Væst. Den norske Synode har allerede en betydelig Menighed her, som har bygget sig en vakker Kirke og har Prest boende paa Stedet. Yngere sydover, saasom i Harrisburg, Sheft, Franklin og andre Steder findes der ogsaa Norske. Der er ogsaa mange norske og danske i Boerland og Astoria og mange andre Steder langs med Columbia River.

Vi skal senere udvinkle nærmere de forskjellige Væstingskilder og klimatiske Forholde. Vi tror, det er vor Pligt at give paalidelige Oplysninger om Forholdene herude, saa at de, som tænker sig herud ikke bare er henviste til samvittighedsløse Landspesulanter. Vi skal fremholde baade de mørke og de lyse Sider ved Vestkysten. Det skal ogsaa høre med til en af "Herolds fremtidige Opgaver. * *

Kirkelige Nyheder.

Sant halmissionskomiteen har besluttet at udgive et nyt Blad "Sant halmissioneren" Vest. N. S. Betteren af Hagues Synode skal være Redaktør.

Kirkeindvielse. De saa norske Familier i Caledonia, Houston Co. Minn. som har sluttet sig sammen og dannet Emanuels Menighed, havde den Glæde i Nov. at saa sin nye Kirke indviet af Past. Dr. Mogelsen. Past. E. B. Jensen, Reque og Seehuus deltog i den hellige Handling.

Prof. A. B. Hustvedt skriver i R. T. for 22de Dec., at Luth. Normal School har i første Termin haft 42 Elever, men ventet en stor Tilgang af nye Elever efter Nytaar. Den nye Bygning skulde indviies og tages i Brug ved Vinterterminens Begyndelse den 3die Jan. 1895.

Pastor J. A. Ottesen, som efterat have nedlagt sit Embede paa Kalkonong har levet i Decorah Ia., er kaldt til midlertidig at betjene Decorah Menighed, da Past. E. Hove har modtaget Kalb til Rankato, Minn.

Atter en Ketsfag. Past. Birke-land forhenværende Redaktør af "Folkebladet" har begyndt Sag med "Samfundet" Organet for Majoriteten i den f. R.

Martin Luthers Barnehjem i Stoughton Wis. har nu 63 Børn.

Vort Samfund vinder mere og mere Fodfæste i Syden. Past. Stattebøl, som virker i Tennessee, har faaet Anmodning om at betjene den nylig stiftede Menighed i Erin, Tenn. Menigheden tæller allerede 55 Sjæle.

Bededagen i Norge. Diskussionerne paa Menighedsrådene i den norske Statskirke angaaende Afkasselsen eller Overskytningen af Bededagen til en Takfælsesdag om Høsten er meget livlige. Det ser ud til, at Stemningen paa de fleste Steder er for at bibeholde Bededagen, som den er, men tillige saa indført en særskilt Takfælsesdag i Lighed med Amerikas "Thanksgiving'sday". (D. P.)

"Jeg holder paa min egen Prest"

En veltalende Prest skulde prædike i Kalkonong næste Søndag og en Ven blev inddudt til at være tilstede. "Nei," sagde vor Ven, "jeg holder paa min egen Prest. Jeg ved nok, at Dr. Blant er en meget større Personlighed og langt mere veltalende, end min Prest, men jeg føler, at min Plads om Søndagen er i min egen Kirke."

Godt sagt og et godt Eksempel. Din Plads er i din egen Kirke om Søndagen. Din Prest er maaske ikke saa veltalende som Chrysothomos. Gjør ingen Ting. Han er nu din Prest og har Ret til at vente din stadige Sympati og Understøttelse. Menighedslemmer skulde betænke, hvor ondt det gjør deres Prest, naar de gaa til andre Kirke især paa samme Tid, som deres egen Prest prædiker. Prestens Gjerning er tung nok, men endnu tungere bliver den, naar han ser sine Sognebørn, saasnart der kommer en Sensationsprædikant til Byen, straks at løbe efter ham og lade deres egen Prest prædike for tomme Bænke.

Dermed falder han saa let paa de Tanker, at han maa være en daarlig

Prædikant, og at det maaske var bedre at en anden fik hans Plads. Derimod er det noget af det mest oplivende og opmuntrende for en Prest at se kjendte Ansigtet paa sine vante Pladser hver Søndag. Det kan ikke undgaa Prestens Opmærksomhed, hvem der er i Kirke og hvem ikke. Han tvinges ubilkaarlig til at lægge Mærke dertil, da han saagodt som under hele Gudsdyngelsen maa se Menigheden lige i Ansigtet. *

Nyheder.

Den berkjendte Jernfabrikant Carnegie i Pittsburg, Pa. har skænket sine Arbeidere i Homestead en Julegave, som bestod i en Medfættelse af deres Løn og Løstie om Medfættelse af Husleien i samme Forhold.

Det vidt berømte "Cliff House" ved Golden Gate, San Francisco Cal. nedbrændt Juleaften. Tabet anslaaes til \$20,000.

En forfærdelig Storm rasede netop før Jul i den Nordre Del af England og mange Menninger har mistet Livet.

Sultanen negtede U. S. Minister Terrells Ansøgning om Tilladelse til at lade Consul Jewett foretage en selvstændig Undersøgelse af Urolighederne i Armenien, ja negtede endog Consulen Tilladelse til at følge den Kommission, som Sultanen udsendte.

Strax før Jul forefaldt der i Skotsbjergene 2 store Jordstred. Et af dem var 100 Fod bredt og 25 Fod dybt paa Jernbanesporet.

Paa samme Tid rasede en svær Snestorm i og omkring Sjøson. Der faldt mellem 10 a 12 Fod Sne Methodistkirken, Pioneer Liberty Stable og en Gel Bærehuse sank sammen paa Grund af Snekraften.

En Stykke orvæ mellem Tacoma og Portland Athletic Clubs endte med at den første fik Vind. Det er den vel undt. Bære den si' Bet nok til at lade saadan barbarisk Leg fare.

En 14 Aar gammel Pige Miss Madel Stafford i Seattle, skulde vilde Santa Claus under Uddeling af Julegaver og var nær omkommen, ite hendes Klæder antændtes af Ljens paa Juletræet.

De 3 Ledere for den mindreverdige Strike ved den Sommer, blev et Par Uger siden i Chicago dømt til 6 Maanedes Fængsel for Sammensværgelse og Ringragt for Landets Lov og Ret. I Bladene sees mange Slags Bedømmelser heraf.

Godt for Kagerfabrik. En Ret i Spokane har dron en Nationalbank der til at tilbagebetale 24 per Cent. jordi den tog 12 per Cent. Rent, medens Statens Love kun kender den Ret til at tage 8 per. Cent. Hare Renter fortærer Landet.

Skal "Herald" gaa ind?

Dette Spørgsmaal blev allerede i sidste No. af "Herald" besvarede som følger:

"Dette Blad vil efter Nytaar udkomme en Gang om Ugen.

Titelen vil deretter blive "Pacific Herald."

Meningen er, at Bladet skal indeholde mere afvejtende Læselstof f. Ex. Nyheder fra fjærrt og nær. Preisen vil blive den samme som hidindtil, 50c om Aaret."

Bekjendtgørelse.

Stille afstyrtens Nordre Specialkonferens holder sit Møde, om Gud vil, i Seattle, Wash. fra Kl. 9 A. M. den 8de til den 13de Februar 1895.

Forhandlingsgjenstande: 1) "Hvad lærer Guds Ord om vort Kald," Referent Past. Tønnefen, 2) "Hvad er en Lutheraner," Referent Past. Foss. E. Hallestad, Sekretær.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

D. Broget, Tacoma, \$5.00
E. F. Hansen, Tacoma, 1.00
\$6.00

P. Gundersen, Starwood, L. Stubb, Norman, Wash. fra hver et stort Slagt.

Bidrag til Pacific Herald

Past. M. P. Ruh, \$1.00
En Ubetjent, 5.00
Past. Em. Christophersen, 4.00
Bed Past. Harstad fra Halvor S. Smitte, Byron, N. D., 1.00
Bed G. D. Ruffad fra Miss Maria Siveind, Story City, Ia. 1.00
Bed G. D. Ruffad fra Past. L. D. Tolo, pers., 5.00
\$17.00

Gud velsigne Giverne!

For solgte Souvenirs.

L. E. Sætra, \$1.00, Chas. T. Aussen, Aussen T. Aussen, Loris F. Aga, Andrew Olafsen, hvert 50 Cts \$3.00
Dr. Jensen, Starwood, \$5.00
N. E. Nelson, Mayville N. D., 50
\$8.50

Betalt for Herald.

Anut B. Høgen, \$2.00, Mrs. M. Galby, D. M. Erikson, J. S. Nilson, Miss Martha Knutson, hver 50 Cts.

Betalt for Herald.

Past D. Svendsen, \$1.00
Past Kognlie, 50
Halvor E. Høimyr, Franklin Minn 50
Past M. P. Ruh, 50
Past B. C. Bergesen, 1.00
Ole & Anton Jensen, Hatton N. D., 1.00
O. R. Storre, Girondelle, Ia., 1.00
M. A. Boulsen, 50
A. C. Sevre, Keneth Ia., 1.00
E. M. Hansen, Nordland, Ia., 1.00
O. Bælkum, Parkland, Wash., 50
E. M. Andersen, Jackson Lake, Minn., 50
Ole S. Torgersen, Butte Co. Idaho, 50
Hans Bakkum, Longford, S. D., 50
Gunter Johnson, Parkland, Wn., 50
D. R. Eagen, Grove City, Minn., 50
Dr. Ch. Grønvald, Holden, Minn., 1.00
M. T. Nelson, Mayville N. D., 50
Nicolay Andersen, Dialla, Wash., 50
Past Em. Christophersen, 1.00
Past J. A. Ottesen, 50
Prof. A. Jacobsen, Wittenberg Wis., 50
Jacob Lunde, 50
N. Guddbrandsen Albert Lea, Minn., 50
S. Johnson Anacortes Wash., 50
D. D. Broget, Tacoma, Wash., 50
Prof. P. Larsen Decorah, Ia., 50

Parkland, Wash., 8 Jan. 1895.
O. L. Larsen, Sekretær.

In Memoriam.

Parklands Kvinder søvner med Demod En af sin Midte nemlig Mrs. G. Harstad, som Herren saa uventet har bortaldt ved en hastig og smertefuld Død; det er os dog en Glæde, at vi har et grundet Haab om, at hun døde i Troen paa sin Frelser, og vor Bøn til Gud, som gjør alle Ting vel er, at han vil give hendes sjæle Mand og Værn Trøst i Sorgen, saa de maa være Tabet i Guds frygt og med stille Taalmodighed, indtil hans Time kommer, at han af Naade samler dem til sig i sit himmelske Rige. Det se for Jesu Kristi Skyld. Amen.

Parkland Kvindeforening.

Lutheran University.

Vinterterminen begynder den 3die Januar 1895, og ligesom før tilbydes baade Gutter og Piger Undervisning i 4 Kurser: "Normal", "Business", "Literary" og "Scientific" samt Musik og Sang.

Jungen bestemte Forudsættelser kræves for Optagelse, kun at man vil søge sig i Skolens Regler og lære noget, hver kan vælge sine Fag.

Kost og Logis i opvarmede og ventilerede Værelser koster fra \$2.25 til \$3, samt \$1. i Skolepenge pr. Uge. For Undervisning i Musik betales særskilt. Disiplinerne holder sig Sengklæder og Bøger.

Hvad en Discipel betaler over \$20.00 for billigste Ticket til Tacoma, tilbagebetales ham af Kostpengene i 3 Terminer paa Skolen.

En paalidelig og kristeligindbet Dame har Tilsyn med Børnene i den nord-vestlige Religionskoleafdeling. I Skolepenge og for Bærelse betales der 45 Cts pr. Uge. Kostpenge for Børn indtil 12 Aar er \$1.25 og for Børn over 12 Aar \$1.50 pr. Uge.

Fra Tacoma naar man Luth. University paa Jefferson Ave. Streetcar og Lake Park Motor.

B. Harstad.

Parkland, Pierce Co., Washington.

Skatteydere mærk!

De som ønsker, at vi skal betale Skatten paa Lotter i Pierce Co. Wash., bedes mærke sig følgende:

1. Vi skal som før betale Skatten og sende Kvittering, naar man sender os 35 Cents pr. Lot.

2. Først omkring Midten af Jan. kan Skat for 1894 betales, og det vil ofte tage os flere Dage, før vi kan saa Kvittering fra Kassereeren.

3. Money Orders gjøres betalbare i Tacoma—ikke i Parkland, da Parkland ikke er Money Order Office.

4. Sender man Postage stamps vil man behøve at sende 2cts eller 1ct's Stamp's.

5. Vær saa snil at give en tydelig og nøiagtig Opgave af Lots, Blocks og Additions.

6. Indsenderen bedes ogsaa at søge sit Navn og fuld Adresse til Brevene, hvilket ogsaa forsømmes undertiden.

7. Vi vil heller ikke i Aar tage Betaling for vort Arbejde, eller Godtgjørelse for de Udgifter, hvormed de mange Reiser til Tacoma ere forbundne i Anledning af Skattebetalingen, men vil lade det hele Overstod tilfalde Skolen, derfor vil vi være meget taknemmelige, om dette maatte blive ret stort!

Broderligt

Parkland, Wash. 10de Dec. 1894. L. Larsen

God altid Sandhed.

For omkring 15 Aar siden blev en ung Fiskemand efterat have udfaaet en treaarig Fængselsstraf kaldt til en fiske-Samtale med sin Sjælsørger. Han var fra Berlin og havde en ung Hustru og et Barn. "Hvad skal der nu blive af mig?" var det Spørgsmaal, som pinte ham. Endnu en Gang blev han formanet til strengt at holde sig til Sandheden og altid have Guds Ord for Nie. Han indvendte hertil, at han intetsteds oisde kunne saa Plads i en Forretning, hvis han overensstemmende med Sandheden sagde, at han havde været straffet i 3 Aar for Bedrageri. Bed Afsigten gav han dog alligevel Presten Løfte om altid at være sandbrn.

Efter længere Tids Forløb saar Presten Blyg af en elegant Medt. Herre, hvem han neppe gjenkender som den før omtalte Straffange. Og denne fortalte følgende:

Strax efter min Utskjæft til Berlin begav jeg mig hen til en af de større Forretninger i mit Hjem og spurgte, om jeg her kunde saa Ansættelse. Jeg blev ført til Principalen og

forelagde ham mine gode Attester fra tidligere Tid. Han undersøgte dem omhyggeligt, og nu kom det frugtede Spørgsmaal: "Hvor har De været i de sidste tre Aar?" Mit Herte bankede, da jeg svarede: "I Strafanstalten." "Hvorfor blev De straffet?" "For Bedrageri."

"Hvorledes tør De vove at fortælle det saa oabent, da De dog maa kunne tænke Dem, at jeg under saadanne Omstændigheder ikke tør flette Dem Beskjæftigelse?"

"Min Sjælsørger i Fængslet har raadet mig til altid at tale Sandhed, og jeg har lovet ham det."

"Nu, min Kære", var Principals Svar, "har De ogsaa lovet Deres Sjælsørger for Fremtiden at være tro og ærlig i Deres Kald?" Da jeg dertil svarede ja, rakte den gamle Herre mig Haanden og sagde: "Fordi De har holdt Deres ene Løfte og talt Sandhed, vil jeg tro, at de ogsaa vil holde det andet og tjene mig med Trofasthed."

Hvad der først efter lang Sagen lyktes Andre, det lykkedes for mig ved det første Forsøg, fordi jeg talte Sandhed. — Saaledes fortalte den forhenværende Straffange, der nu levede som et ærlig og tro Menneske i lykkelige Aar. Tal altid Sandhed. B. og S.

Praesternes Adresser i Pacific Distrikt

- L. E. Foss, Starwood, Snohomish Co. Wash.
- Carl Hoei, Everett, Wash.
- J. J. Kvaam, 1638, Twelfth Street, Seal Wash.
- B. Harstad, Parkland, Pierce Co, Wash.
- L. Larsen, Parkland, Pierce Co, Wash.
- Carlo A. Sperati, Parkland, Pierce Co. Wash.
- N. Christensen, Parkland, Pierce Co. Wash.
- E. Hallestad, 1615, S. Street, Tacoma Wn Wash.
- L. Risjen, Cathlamet, Wabliakum Co., Wash.
- L. Tønnesen, Cor. E. Grant & 10th Str. Portland, Oregon.
- N. Pedersen, Silberton, Marion Co, Oregon
- D. Otterfjen, 702 Fifth Street,ureka, California.
- D. Grønberg, 1631 Howard Str, San Francisco Cal.
- J. S. B. Dietrichson 1371 Tenth Street Oakland, Cal.
- J. Johansen, 521 Nelson Str. Fresno, California.
- J. E. Røhl, Haywards, Alameda Co. Cal.

Metropolitan

— Savings — Bank. —

(Incorporeret 1887.)

Theaterbygningen Hjør't af 9 og C St.

Aaben daglig fra Kl. 10. til 3. Tordag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt kapital \$100,000
P. W. Casar, President.
E. W. Enos, V. President.
O. S. Selvig, Cashier.
J. A. Vanderbill, Ass't Cashier.

Directors.

Dawmer C. E. Stiles, C. W. Briggs, J. W. Anderson
G. S. Holmes, Theo. Gosmer, Geo. P. Eaton, P. W. Casar, E. W. Enos,
Jas. J. S. Johnson.

6 per ct Rente

Renterne udbetales kvartalsvis i Januar, April, Jule og Oktober. Pengene ublaanes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvilkkaar. Anvisninger paa alle Stedri i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Skø og Støvler

De billigste Priser og de bedste Sort hos E. Olsen, 1109 Tacoma, Av., Tacoma. Gaa og se dig ud, hvad du ønsker. Med med de høje Priser, siger E. Olsen. Herald anbefaler paa det bedste.

Pacific Herald

udkommer hver Uge og koster forstubsvis 50 cents per Aar. Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til N. Christensen—Betaling for Prædet, Bestillinger, Adgælder o. s. v. sendes heraf til Rev. L. Larsen, Parkland, Pierce County, Washington.

Skriftsamlerne saar paa 5 betalende Abonnement heri de tre. Send ind straks Pengene for en Kargang, 50 Cents.

At vi traf vore Benner's Døse og Bille ved ikke at lade "Herald gaa ind", men lade den passere, bære flere Breve Vidnesbyrd om. En sender Betaling for Bladet med den Bemærkning, at det skal være "for den tapre lille Herald". En anden skriver: "Jeg er enig med Dere i at Herald bør ikke gaa ind. De behøver et Blad derude for Deres Skole og for Kirken i det heletaget; jeg er meget vel fornøjet med Bladet og ønsker Dem fremdeles Guds rige Velsignelse til Deres Gjerning derude ved Kysten."— En tredje skriver: "Indlagt \$1.00 som Betaling for Herald, saavidt det rækker. — Send Regning for, hvad mer behøves.—Det er morsomt at høre fra Eders Koster ogsaa—Men pas paa at der ikke i Bladet kommer ind Reserater fra fanatiske Politikere; Saadant vælker kun Forargelse.—Døstende Fremgang med Skole og Blad."

At vi forandrede Navnet fra "The Lutheran University Herald" til "Pacific Herald", tror jeg ikke nogen vil have noget imod, thi et norsk Navn vil man vel helst have for et norsk Blad; desuden er Navnet kortere og mere mere betegnende thi det er ikke bare Underretning om "Pacific University" det skal bringe, men fra hele Kysten, som en Ven skriver.

At flere af Bladets Læsere beder om Regning for, hvormeg det skylder for Bladet, er glædeligt, thi det giver os bedre Gaa b om, at ikke Bladet skal gaa ind af Mangel paa Belviise. Vi er vel, for en Del, selv skyld i, at saalidet er indbetalt for Herald, da vi ikke har sendt Regning, men det skal vel blive bedre heretter. Vi venter at faa en "Maile r" og da vil vi følge andre Bladudgiveres Skik og sende Regning paa Adressedelen.

Vi arbejder nu med at paa et eget Trykkeri istand her i Parkland, thi det vilde lette Arbeidet betydeligt og spare Penge. Nu tjøres Formene til Tacoma, 7 Mil, hvor Bladet trykkes. Harde vi Presse her, saa sparede vi dette Arbeide og Trykkeomkostningerne, samt Sittagen paa Typerne, som foraarjages ved Rjoringen. Men et Trykkeri, som vi vilde behøve, hvis alt skal være nyt, vilde koste ca. \$1500.00. Hvad skal vi nu gjøre? Du har sagt, "Herald bør ikke gaa ind"! Nogle har ment at man bør danne et Aktieselskab, eller en Forlagsforening; men jeg tror det viseligt, at dette Blad med Trykkeri kommer til at tilhøre "Pacific University" og det hele blir Synodens Eiendom, ligesom "Luther College" og "Luth. Publ. House".

Om man skulde laane \$1500.00 til Trykkeri og betale 7 pct Rente, saa vilde det alligevel kunne spare mindst \$100.00 om Aaret. Og ved at trykke Bøger etc vilde man kunne tjene noget.

Men Renterne for Trykkeriet kan spares derved at 15 Personer giver et rentefrit Laan hver \$100. To Personer her i Parkland har lovet \$100 hver paa sig Betingelse, og to andre har ikke nægtet.

Hvem vil nu tegne sig for et saadant større eller mindre Laan? Vil man ikke give det rentefrit, saa betaler vi nok Renter og giver Sikkerhed i Trykkeriet, eller paa anden Maade.

Bladets Læsere vil undskyldte, at vi ikke fik nye Typer til dette første Nummer, det skal nok lykkes os om ikke ret længe, tør vi haabe.

Zmidlertid anmodes vore Benner venligt om at udbrede Herald den saa-

meget som muligt! Subskribentkassere, som indsender Betaling for 5 Exemplarer, erholder det 6te frit. De af vore Abonnenter, som faar mere end et Exemplar, anmodes om at uddele de øvrige til sine Naboer.

Det vil ogsaa glæde Skolens Benner at høre, at det gaar godt med Skolen.

Den 3die Jan. begyndte Universitetet sin Vintertermin. Mange af Disciplene, som reiste hjem i Juleferien vare allerede da komne tilbage, og flere er senere ankomne samt mange nye Elever. De øvrige venter man vil komme snart.

At Skolen har varme, alvorlige Benner giver følgende Uddrag af et Brev Vidnesbyrd om:

"Bed at erholde en liden Fortjeneste vilde jeg gjerne bringe lidt af denne til at kunne faa den Glæde at være med at ude lidt til dette Stovværk. Jeg ved vel, at Bengene (\$5.00), som jeg sender, er i sig selv neppe nok til at betale for en af de mindste hugne Stene—uden det maatte kunne være for en af de mindste "Keystones", som vel findes over de huede; Vinduer; og saa var det mig kjært at tænke paa, at en af dem var fra mig. Det har været svært for mig, at jeg ikke kunde være med at løfte end den mindste Sten til dette Kjønned Hus. Denne Sending skulde da være et liden Pfaster paa dette Saar. —"

Jeg vilde saa gjerne være flittigere og troere til at bede for Guds Kirkes Sag blandt os—jo mindre jeg nu kan gjøre noget andet for den. Jeg har glædes mig hjertelig ved eders Indvielsesfest derborte i Høst og over, at Gud har hjulpet saa langt. Han styrke Dem, Bast, Hærstad og Deres trofaste Medarbejdere. Gud befalet og broderlig hilsen."

Høstskolen har nu henved 70 Elever, hvortil kommer Barneskolen med lidt over 20.

Tak for Samværret i det Aar, som svandt, og Gud give os Alle et godt, frugtbart, fredeligt, velsignet og lykkeligt Nytaar, for Kristi Skyld!

T. Varsen.

Mount Tacoma.

Udgiverne af Bladet "Post Intelligencer" i Seattle udrustede kort før Jul en Expedition under Major Ingrahams Ledelse for saavidt muligt at undersøge, om Toppen af Mount Tacoma har forandret sig i den senere Tid, saaledes som mange paastod. Der har nemlig i de sidste Uger været talk og Rævet adskilligt herom især fra Seattle og andre Steder længere nord, mindre fra Tacoma, som dog ligger nærmere Bjerget. Nogle paastode, at de havde set Røg eller Damp stige op fra Toppen, andre mente endog at have seet enkelte Byglimt i den Reining, og mange var enige om, at Toppen saa anderledes ud end før. Paa samme Tid mærkedes der en ubetydelig Jordrystelse i Tacoma, og dette blev naturligvis sat i Forbindelse med de øvrige Ting, som man mente at have iagttaget. Zmidlertid var nok de fleste vantroende og paastod, at det var bare Jubbildninger altsammen, og at Bjerget var nu som før.

En Grund til, at Meningerne herom kan være saa delte, er den, at Mount Tacoma er saa langt borte fra alle disse Steder, at smaa Forandringer der ikke kan sees med det blotte Øie og knapt nok med almindelige Kikkerter. En anden Grund er, at Bjerget nu om Vinteren næsten stadigt er indhyllet i Skyer; selv om Himmelen forresten er klar, har det gjerne en graa Hat paa.

Fra Parkland ser det ud, som om

Toppen var sunken en Smule, men maa-se det kommer af, at usædvanlig store Sneemasser kan have lagt sig rundt omkring den.

Nænte Expedition drog ogsaa afsted kort før Jul og kom i god Behold tilbage den 28de December. Det havde nok ikke været bare en Udflyt for dem Mount Tacoma er vanskelig nok at bestige midt paa Sommeren; selv da kan man komme ind i en ryggende Snestorm. Langt værre er det naturligvis om Vinteren, og den maa have mere end almindeligt Mod i Byghet som vover en saadan Vandring paa denne Aarstid.

Major Ingraham og hans Mand gjorde, hvad de kunde, for at komme til Toppen, men det var umuligt. Juledag naaede de til den øverste Ende af "Interglacier," 9500 Fod over Havet, altsaa ikke fuldt to Trediedele af Bjergets Høide. En bidende kold Vind blæste med Voldsomhed henover Isbræen og jog tunge Snefluer op imod dem fra de lavere liggende snebælte Fjeldtoppe. Hvit oppe over sine Hæder saa de Blaae Isbræen over hvilken der maatte passere for at naa Toppen, og den saa ikke opmuntrende ud; den var sønderrevet og gennembrudt paa flere Steder af mægtige Sneflod. Ingraham indsaa nu, at det vilde simpelthen være Selvmord at forsøge paa at komme høiere op, og man begav sig derfor paa Veien ned igjen. I sin Timer gif de nu ned det samme stejle Bei, som det før havde taget dem tre haarde Dages Arbeide at klatre op. Derved kom de fornødentlig blot til Tægsgrønden. Fra dette Punkt langs Carbon River ned til det fladere Land bragte de to og en halv Dag; dertil havde de under Opstigningen brugt fem Dage.

Hvad var saa Resultatet af Expeditionen? Jo, endstjønt de ikke naaede Toppen, gjorde de dog en Opdagelse, som var af stor Betydning for Besvarelse af Spørgsmaalet om Bjerget er sen død udbændt Vulkan eller ikke. Da de Juleaften befandt sig lidt nedensfor Winthrop Isbræen og omtrent 7000 Fod over Havet fik de paa Toppen af Bjerget se en Dampstråle stige flere hundrede Fod i Høiet. Dette gientog sig Gang efter Gang med korte Mellemrum. Et liden Stykke derfra saaes samtidig en vældig sort Røgsvile langsaamt stige opad til en endnu større Høide, sørend den forsvandt i Lusten. Major Ingraham erklærede, at han havde bestegit Bjerget syv Gange før, men noget saadant havde han ikke seet og havde heller ikke kunnet tro det, hvis han ikke havde seet det med sine egne Øine. Der kunde heller ikke en Feiltagelse godt være mulig. Thi Veiret var klart, og Toppen af Bjerget neppe over to Mile fra dem i lige Linie, og paa den Afstand kan man i den rene Fjeldluft se temmelig smaa Gjenstande. Røgsvilen syntes at komme fra det store og Dampen fra det lille Krater paa Bjergets Top. Det synes altsaa hævet over al Tvil, at den gamle Vulkan begynder at vaagne igjen. Forresten er der endnu mange Tvivlere.

Dyrkning af Prunes i Oregon.

Prunedyrkningen i Douglas Co. i søndre Oregon har i de 3 sidste Aar antaget store Dimensioner. For 5 Aar siden vilde neppe hele Avlingen af Isret Prunes kunne fylde en "Car," medens man iaar har høstet 1000,000 Pund eller 50 "Carloads." Den første Del af disse Prunes var "Italians" og "Petites".

Da der betales mest for store Prunes bliver de sorteret i 3 a 4 Klasser. De bedste er de hvoraf der kun gaar 40 til et Pund og for dem har man iaar faaet 7 a 8 ct's pr. P. Prunedyrkningen iaar

har bragt \$60,000 ind i Countiet. Det tog 300 Arbejdere 35 Dage at plukke og tørre dem, hvorved blev udbetalt i Arbeidsløn \$18,000.

Prunes i Washington. Frugtavlingen paa Orcas Island er i stadig Tiltagende. Næste Aar skal der bygges et stort og flere smaa Lærsehus. Inden 2 Aar vil der være 100,000 Træer, som bærer. Af Øster, Kirsebær og Brunetræer er der nu udplanted 185,000 som inden 3 Aar er omme, arlig vil indbringe \$500,000. Dette er bare paa en liden Ø. Men gennem hele Staten har man begyndt at drine paa med Frugtavler som uden tvivl vil blive meget vænnende.

En Hemmelighed.

En Biskep, som havde arbeidet sig gennem Livet uden at græmme sig eller blive misfornøjet, blev spurgt, hvori den Hemmelighed bestod, at han altid var saa lykkelig. "Den bestaar deri," svarte han, "at jeg altid har gjort ret Bøig af mine Dine". Da han nu blev spurgt om nærmere at forklare sig, tilsvarede ham:

"Jagemeg et i hvilke Omstændigheder jeg er, saa ser jeg altid med Himlen og kommer ihu, at min vigtigste Gjerning er at komme der. Dernæst ser jeg ned paa Jorden, og tænker paa, hvor lidet et Stykke af den, jeg trænger til at ligge i, naar jeg er død. Og tilsidst ser jeg ud i Verden for at iagttage, hvor mange der er, som er mere ulykkelige end jeg. Paa den Maade lærer jeg, hvor sandt Blykke er, og hvor al min Omfarg maa ende, og at jeg har ingen Karfaj til at være misfornøjet".

En forfærdelig Ulykke

hændte Juledagsaften i Silver Lake, Lake Co. Oregon. En stor Skare af Menneker var samlet om et Juletræ i en Sal paa anden Etage. Medens Ulyktheden var paa det højeste steb en af Hæsterne op paa en Bænk for bedre at se, hvad der foregik derved stødte han mod en Lampe, som hang ned fra Loftet; denne veltede, og den udstrømmende Olie antændtes. Om saa Deibelle var Salen et Flammehav en panisk Skækel greb Forsamlingen Alle stormede mod den eneste Udgang, og da Ilden var steleste netop i Nærheden af deumne, maatte mange løbe lige gennem Flammerne for at naa Døren, Kvinder og Børn trampedes under Fødder, og om kort Tid var Bygningen udbændt. 41 Personer brændte tidsde, deraf 9 Mænd, Resten Kvinder og Børn desuden kom 16 Personer tilskade 5 af disse dødeligt. Silver Lake er en Landsby paa omtrent 100 Indbyggere, beliggende 25 Mil fra nærmeste Telegrafstation og 250 Mil fra Ager Station paa Southern Pacific Banen, hvorfra den Stageslinie udgaar, som gaar gennem Silver Lake.

Da Napoleon Bonaparte

engang var i Rom i hvortede en skof unge Fritænkere pralende udtalte sin Vantro om Bibelen, svarede han farfarstift: "Bei mine Herrer, det ser ud til, at eders Vantro paa Bibelen har den Grund, at I troer alle mulige Dumheder udenfor Bibelen." Det er tvivlsomt, om en mere korrekt Udbredning af den gjenemsigtige Karsag til Fritænkriet og Fortæstelsen af Bibelen kan gives.

Karsagen til at saa mange ikke tror Bibelen, er den, at de troer alle andre ting udenfor Bibelen.